

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 3) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2014 r. – Hamr Sport przeciwko Komisji

(Sprawa T-693/14)

(2015/C 007/40)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Hamr Sport a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: T. Capoušek, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 czerwca 2014 r. (S.A.33575 – Niekomercyjne obiekty sportowe);
- uchylenie zaskarżonej decyzji Komisji Europejskiej; oraz
- przekazanie sprawy Komisji Europejskiej w celu przeprowadzenia dodatkowego dochodzenia i zaradzenia opisanej sytuacji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca powołuje następujące zarzuty.

1. Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa, gdyż w ramach postępowania poprzedzającego przyjęcie zaskarżonej decyzji strona pozwana nie ustosunkowała się właściwie do wszystkich dowodów i twierdzeń strony skarżącej, a w szczególności kwestii, czy wykazane zostało istnienie niezgodnej z prawem pomocy państwa.
2. Strona pozwana nie może powoływać się w ramach wniosków przyjętych w zaskarżonej decyzji na wyjątki przewidziane w art. 107 ust. 3 lit. c) TFEU, gdyż przesłanki i wymogi poprzedzające stosowanie tego przepisu nie są spełnione.
3. Z uwagi na posiadaną osobowość prawną (spółka handlowa) strona skarżąca nie może uczestniczyć w jakiegokolwiek procedurze przyznawania subwencji organizowanej przez ministerstwo edukacji, młodzieży i sportu, nawet jeśli w rzeczywistości działa ona na tym samym rynku co jej konkurenci i wspiera tę samą (tożsamą z punktu widzenia interesu ogólnego/interesu publicznego) docelową grupę osób – beneficjentów.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2014 r. – CEAHR przeciwko Komisji

(Sprawa T-712/14)

(2015/C 007/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Confédération Européenne des Associations d'Horlogers-Réparateurs (CEAHR) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: P. Mathijssen i P. Dyrberg, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C (2014) 5462 final z dnia 29 lipca 2014 r.;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami związanymi z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2014) 5462 final z dnia 29 lipca 2014 r. w sprawie AT.39097 – Naprawa zegarków, w której Komisja odrzuciła na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 773/2004⁽¹⁾ skargę CEHR do Komisji dotyczącą okoliczności, że wielu producentów zegarków luksusowych odmawia niezależnym zegarmistrzom dostaw części zamiennych.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że: a) wnioski Komisji są oparte na oczywistych błędach w ocenie w zakresie ustaleń prawnych i faktycznych, b) zaskarżona decyzja nie zawiera odpowiedniego uzasadnienia odnośnie do wniosków Komisji, c) zaskarżona decyzja została wydana po przeprowadzeniu postępowania, podczas którego Komisja nie zbadała uważnie okoliczności prawnych i faktycznych podniesionych w skardze do Komisji, przez co naruszyła prawo skarżącej do dobrej administracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. [101 TFUE] i art. [102 TFUE] (Dz.U. 2004 L 123, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2014 r. – Rotenberg przeciwko Radzie

(Sprawa T-720/14)

(2015/C 007/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arkadij Romanowicz Rotenberg (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciele: D. Pannick, QC, M. Lester, barrister, S. Hey i H. Brunskill, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/508/WPZiB oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 826/2014 w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego i niewystarczającego uzasadnienia przez Radę umieszczenia skarżącego w wykazie osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi w związku z sytuacją na Ukrainie.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego naruszenia przez Radę prawa poprzez uznanie, że skarżący spełnia kryteria umieszczenia go w wykazie ujętym w zaskarżonych aktach.